

Fra skatteåret 1968-69 til indkomståret 1971 er satserne for den progressive statsindkomstskat nedsat. Reelt er alle statskattebeløb nedsat med 9 pct. og samtidig er personfradrag og grundbeløbsskalaens indkomstrin forhøjet med ca. 3 pct. som følge af pristalsreguleringen.

I samme periode er de skattefrie bundbeløb ved beregningen af folkepensionsbidraget forhøjet fra 4.000 kr. til 5.100 kr. og ved beregningen af kommuneskat fra 3.000 kr. til 5.100 kr., hvorved skattebeløbene ligeledes nedsættes; men desuden er de procenter, hvormed skattebeløbene beregnes, sat op henholdsvis fra 3 til 4 og fra 15 til 20. Disse ændringer bevirker, at både folkepensionsbidraget og kommuneskatten er mere progressive i indkomståret 1971 end i skatteåret 1968-69.

Begge disse skatter er nemlig progressive, selv om de beregnes med faste procenter, idet de skattefrie bundfradrag bevirker en progression, der er temmelig kraftig på de lavere indkomstrin og aftager, efterhånden som indkomsten stiger. Ved meget høje indkomster er begge skatter næsten proportionale.

Når man skal bedømme, om en skat er mere progressiv det ene år end det andet, må man begynde med at konstatere, hvad den samlede skat på de forskellige indkomstrin udgør i procent af den skattepligtige indkomst. Hvis disse gennemsnitlige skatteprocenter tiltager, når indkomsten vokser, er skatten progressiv, og jo stærkere procenten stiger, jo mere progressiv er skatten. Det er nu imidlertid ofte vanskeligt at afgøre, om skatten som helhed er mere progressiv det ene år end det andet. Stigningen i de gennemsnitlige skatteprocenter fra det ene indkomstår til det andet vil næsten altid variere med indkomstens størrelse, og det forekommer ofte, at procentens stigning i nogle indkomstintervaller er størst det ene år, medens den i andre indkomstintervaller er størst det andet indkomstår. I så fald må det bero på et skøn, om progressionen fra det ene år til det andet er steget, uforandret eller faldet.

Når den samlede indkomstskat beregnes under de foran omtalte forudsætninger, får man følgende gennemsnitlige beskatningsprocenter på forskellige indkomstrin:

Skattepligtig indkomst:	Gennemsnitlig skatteprocent	
	1968/69	1971
kr.	kr.	kr.
15.000	26,2	26,7
20.000	28,7	30,1
30.000	34,3	36,2
35.000	36,2	38,4
50.000	42,8	44,8
100.000	51,6	53,6

Den gennemsnitlige skatteprocent er på alle indkomstrin større i indkomståret 1971 end i skatteåret 1968-69. På de to laveste indkomstrin udgør stigningen fra år til år henholdsvis 0,5 og 1,4 pct., mens stigningen på de tre højeste indkomstrin ligger på ca. 2 pct. Den forholdsvis svage stigning på de laveste indkomstrin tyder på, at skatten i indkomståret 1971 er mere progressiv end i skatteåret 1968-69. Den nogenlunde konstante forskel på de tre højeste indkomstrin tyder på, at den relative stigning fra år til år på disse indkomstrin er aftagende.

Hvis man undersøger den procentvise stigning i den gennemsnitlige skatteprocent fra indkomstrin til indkomstrin i hvert af årene, får man følgende resultat:

Stigning i den skattepligtige indkomst	Procentvis stigning i gennemsnitlig skatteprocent	
	1968/69	1971
kr.	pct.	pct.
fra 15.000 til 20.000	9,5	12,7
- 20.000 - 30.000	19,5	20,3
- 30.000 - 35.000	5,5	6,1
- 35.000 - 50.000	18,2	16,7
- 50.000 - 100.000	20,6	19,6

I indkomstintervallet fra 15.000 kr. til 35.000 kr. medfører en indkomstforøgelse, at den gennemsnitlige skatteprocent stiger relativt stærkere i indkomståret 1971 end i skatteåret 1968-69. Dette tyder på, at progressionen er skærpet for skattepligtige indkomster under ca. 35.000 kr. Det skyldes først og fremmest, at de skattefrie bundbeløb ved beregningen af folkepensionsbidrag og kommuneskat er højere i indkomståret 1971 end i skatteåret 1968-69. I indkomstintervallet mellem 35.000 kr. og 100.000 kr. medfører indkomstforøgelsen derimod, at den